

specialization sections. The full spectrum of courses are offered in English, although students may also choose from a wide variety of German courses as well. German students enrolled in WAREM must complete one semester abroad.

Admission Requirements:

High School Diploma

Bachelor of Science in Engineering or Natural Sciences or equivalent

Proof of adequate knowledge of English – see table below

We need an officially authenticated / certified copy of the result (certified by a public lawyer or your University or the German Embassy) or the original sent by ETS. The ETS department code for TOEFL is 0460. Inform WAREM by e-mail if ETS will send your result.

Educational and/or professional background in water related subjects – particularly in fluid mechanics

To apply for the winter semester, please submit the following materials to us by February 15th:

- online application through the University Application Portal
- letter of intent and a Curriculum Vitae (CV)
- officially authenticated copy of your school leaving certificate (high school certificate or equivalent)
- officially authenticated copy of your university transcript
- officially authenticated copy of your university diploma
- 2 letters of reference – forms available at our download area

Results of your English proficiency examination – see table above

We need an officially authenticated / certified copy of the result (certified by a public lawyer or your University or the German Embassy) or the original sent by ETS. The ETS department code for TOEFL is 0460. Inform WAREM by e-mail if ETS will send your result.

a copy of your passport

Scanned copies via e-mail are not sufficient. Please send your application by regular post!

Documents have to be sent with a certified translation into German or English!

Please DO NOT send originals if you need them in the future! We DO NOT send applications back!

Copies can be authenticated/verified/certified by your University, a public notary or the German Embassy.

More information: www.warem.uni-stuttgart.de

КРАЄЗНАВЧИЙ МАТЕРІАЛ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Авраменко В.О. (м. Полтава, Україна)

Комунікація та спілкування являють собою найважливішу частину людського життя, а значить, і частиною культури.

При визначення сутності та структури міжкультурної компетенції необхідно спиратися на культурологічний підхід. Його характерною особливістю є орієнтація на навчання нормам та правилам спілкування в умовах міжкультурної комунікації. Наступною відмінною рисою цього підходу є розуміння та пізнання іншої культури тільки на базі знань про свою рідну культуру.

Традиційно в сфері освіти іноземна мова розглядається як засіб прилучання до культури країни, мова якої вивчається. Наслідком цього в учнів виникають труднощі під час передачі інформації про фактори та явища, що пов'язані з рідною (регіональною) культурою, засобами іноземної мови, а, виходячи з

цього, в процесі реальної комунікації не здатні розкрити та передати її своєрідність, зробити набуттям світової культури для взаємного культурного збагачення в ситуаціях міжкультурного спілкування. Міжкультурна ж комунікація можлива лише за умови наявності толерантного та відкритого відношення до представників різних мовних спілок, вміння творчо підходити до своєї справи, а також загального вміння мобілізувати свій культурний та мовний досвід, міжкультурні знання для вирішення задач в ситуації міжкультурного спілкування.

Усвідомлення необхідності міжкультурної комунікації як основоположного принципу співіснування в ній можливо тільки на базі усвідомлення власної індивідуальності, знань про національну культуру та історію рідного краю у невід'ємному зв'язку із культурою та історією країни мови, що вивчається.

Проте, в теперішній час можна спостерігати наступну закономірність: у сучасних навчально – методичних комплексах міститься велика кількість матеріалів країнознавчого характеру, в той час, як відомостей про нашу країну в них достатньо мало. Але цей факт неправильно вважати недоліком підручників: Україна – молода самостійна країна, і не один навчально – методичний комплекс не в змозі розмістити матеріали з краєзнавства її 24 суб'єктів, не кажучи вже сотні маленьких містечок та сел, які визначилися певними історичними пам'ятниками та подіями.

При всьому цьому краєзнавство може стати важливим джерелом стимулювання інтересу до вивчення іноземної мови. Краєзнавчий матеріал наближує іноземну комунікацію до особистісного досвіду учнів, дозволяє їм орієнтуватися в учбовій мові на ті факти та відомості, з якими вони зіштовхуються у повсякденному житті, в умовах існування в рідній для них культурі.

Концепція діалогу культур припускає наявність як мінімум двох різноманітних культур в процесі навчання. Вивчення рідної культури являє собою невід'ємну частину процесу навчання іноземної мови та культури, тому що саме краєзнавча інформація є ключом до розуміння іноземної культури. Таким чином, вивчення іноземної культури стає можливим лиш за тих умов, коли в учнів сформована національно – культурна база рідної мови. Будь – які знання, що набуваються за рахунок вивчення іноземної мови, будуть сприйматися тільки через призму знань, що сформувалися в процесі оволодіння рідною культурою.

Нарівні з цим, краєзнавча інформація дозволяє значно розширити та поглибити знання та уявлення учнів про навколишнє середовище, використовувати методи різноманітних дисциплін для здійснення краєзнавчих та інших досліджень.

При використанні регіонального компоненту у навчанні іноземної мови, як правило, виділяють наступні групи краєзнавчих даних: географічні, історичні, суспільні, економічні.

Таким чином, на погляд багатьох дослідників, у зміст освіти необхідно включати елементи краєзнавства на кожному етапі розвитку, враховуючи вікову специфіку та інтелектуальну зрілість учнів.

Краєзнавство як дидактичний засіб в процесі навчання іноземної мови та культури виступає в ролі зв'язуючого елементу, що сприяє проникненню в культуру, що вивчається. Включення краєзнавчого компоненту у зміст навчання іноземної мови та культури підвищує не тільки якість освіти, а й позитивно впливає на мотивацію навчання учнів.

Література

1. Жупанський Я. Про об'єкт і предмет вивчення національного краєзнавства /Я. Жупанський, В. Круль // Краєзнавство. – 1994. – № 1-2. – С. 3-6.
2. Концепція виховання дітей та молоді у національній системі освіти // Молодь і закон: Збірник нормативних актів і документів з проблем виховання студентських молоді / За заг. ред. Н.І. Косаревої. – К.:ІЗМН, 1977. – 244 с.

3. Краєзнавство в Україні: сучасний стан і перспективи: Наук, збірник. – К.: Академія, 2003. – 232 с.

**РАСШИРЕНИЕ И РАЗВИТИЕ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ОПЫТА А.С. МАКАРЕНКО
НА ОСНОВЕ УСПЕШНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ТРУДОВОЙ КОЛОНИИ
ИМЕНИ М. ГОРЬКОГО: 1925-1928ГГ.**

Аксёнов С.И. (г. Нижний Новгород, Россия)

К середине 20-х гг. в Наркомпросе УССР остро встал вопрос о тяжелом хозяйственном и педагогическом состоянии детских домов, колоний, домов для рабочих подростков. С целью вывода их из критического состояния и улучшения работы этих учреждений некоторые работники Наркомпроса выдвинули идею их укрупнения и укрепления их хозяйственной базы. А.С. Макаренко на основе признания Наркомпросом УССР и общественностью успеха педагогической деятельности трудовой колонии им.М.Горького предпринял попытку расширения и развития своего педагогического опыта, проверки его принципов воспитания. В августе 1925г. он в письме в Главсоцвос НКП УССР высказал идею широкой «организации детства» путем объединения мелких детских домов в «крупном педагогическом и хозяйственном комплексе». Это начинание получило поддержку украинского НКП.

Реализация данного проекта началась с осени 1925г., когда в русле осуществления «крупного воспитательного мероприятия» началось преобразование трудовой колонии им. М. Горького в Центральную (Всеукраинскую) колонию. На заседании Управления соцвоса НКП УССР было решено перевести горьковскую колонию на Запорожье и объединить ее с основным составом колонии в Куряже, под Харьковом. Их объединение произошло в мае 1926г.

В связи с успешным осуществлением этого объединения А.С. Макаренко в октябре 1926г. выдвинул план объединения детских интернатных учреждений во «Всеукраинской трудовой детской армии». Однако, идея развития макаренковского опыта во всеукраинском масштабе нашла поддержку лишь в рамках Харьковского округа. В порядке опыта НКП УССР предложил ему организовать там «детский корпус», объединив «вокруг колонии им. М.Горького» 30 детских учреждений интернатного типа, в том числе 18 колоний (10тыс.чел). Было создано Управление детдомов, колоний и учреждений для рабочих подростков Харьковского округа, в его состав входили также Г. С. Салько (зав. политчастью) и Н. Э. Фере (зав. производством).

А.С. Макаренко возглавлял его с 5 августа 1927г. до начала февраля 1928г., одновременно с заведованием колонии им. М. Горького, а с 20 октября 1927г. и с заведованием коммунной им. Ф.Э. Дзержинского. Затем Харьковский окружной отдел народного просвещения в августе 1927г. назначил его заведующим (руководителем) 23 детскими интернатными учреждениями Харьковщины. В результате в «Трудовой детский корпус Харьковского округа» вошло 10 детских трудовых колоний, 4 детгородка, окружной коллектор-распределитель, реформаториум и 3 общежития рабочих подростков (воспитанников колоний и детгородков-5910 чел.).

В сентябре 1927г. А.С. Макаренко составил «Проект организации детского корпуса Харьковского округа», «Проект устава управления школьно-трудовыми колониями», затем в начале октября 1927г. «Проект Устава Управления», Проект «Положения об отпуске средств на содержание учреждений Трудового детского корпуса». 26 сентября 1927г. на заседании комиссии окрИНО по упорядочению детучреждений интернатного типа постановили признать необходимым «создать объединенное детское учреждение в виде Союза трудовых детских колоний во главе с Управлением, входящим в состав